

Súd: Okresný súd Martin
Spisová značka: 10C/163/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5713218688
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 03. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Gazdačková
ECLI: ECLI:SK:OSMT:2015:5713218688.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Martin samosudkyňou JUDr. Máriou Gazdačkovou v právnej veci žalobcu J. Z., W.. S.. S. S. K. I., S. M. X, IČO: 35 717 769 právne zastúpeného JUDr. Alanom Strelákom, advokátom so sídlom v Bratislave, Na Vŕšku 12, IČO: 31 819 702 proti žalovaným v rade 1/ A. D.W., E.. XX.X.XXXX, E. J. I. A., B.. A. XXXX/X, v rade 2/ O. Z.T., E.. XX.X.XXXX, E. I. D. XXX/XX, K., toho času obom na neznámom mieste, zastúpeným opatrovníčkou Martinou Ursínyovou, pracovníčkou Okresného súdu Martin, za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovaných F. Y. K. F. Z. S.F. S. S. I. S. A., Š. E.. X, IČO: 42 362 962, právne zastúpeného JUDr. Bohdanom Jakubisom, advokátom so sídlom v Bratislave, Dobrovičova 13, v konaní o zaplatenie 561,36 Eur s príslušenstvom takto

rozhodol:

Žaloba žalobcu sa v celom rozsahu zamietá.

Žalovaným v rade 1/ a 2/ a vedľajšiemu účastníkovi sa proti žalobcovi náhrada trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Žalobou podanou na tunajšom súde dňa 10.12.2013 sa žalobca proti obidvom žalovaným domáhal zaplatenia sumy 561,36 Eur spolu s 9,0 % úrokom z omeškania ročne za obdobie od 20.2.2009 do zaplatenia, zmluvnej pokuty vo výške 43,22 Eur za každý začatý mesiac omeškania od februára 2009 do zaplatenia a náhrady trov konania. K tejto povinnosti žiadal žalovaných zaviazat' spoločne a nerozdielne.

Žalobu žalobca odôvodnil tou skutočnosťou, že dňa 8.10.2008 uzavrel so žalovaným v rade 1/ ako dlžníkom a žalovanou v rade 2/ ako spoludlžníčkou zmluvu o úvere č. XXXXXXXXX na sumu 829,85 Eur za poplatok za správu úveru vo výške 561,81 Eur. Predmetnou zmluvou sa žalovaný zaviazali žalobcovi vrátiť celkovú sumu 1.391,66 Eur a to v 13-tich mesačných splátkach po 107,05 Eur. Prvá splátka bola splatná 10. deň po uzavretí zmluvy a každá ďalšia až do úplného zaplatenia bola splatná 30. deň po splatnosti predchádzajúcej splátky, pričom v prípade neuhradenia jednej splátky riadne a včas bol veriteľ oprávnený od zmluvy odstúpiť a žiadať vrátenie celej dlžnej sumy. Žalovaní ku dňu spísania žaloby celkovo zaplatili 107,50 Eur, pričom suma vo výške 107,50 Eur bola uhradená 8.10.2008. Vzhľadom na skutočnosť, že žalovaní neplnili riadne a včas v zmysle splátkového kalendára, žalobca im oznámil stratu výhody splátok podľa § 53 ods. 8 Obč. zák.. V predžalobnej upomienke zo dňa 4.5.2009 žalobca upozornil žalovaných na uplatnenie práva žiadať o zaplatenie celej pohľadávky a v oznámení o zosplatnení záväzku z 21.5.2009 žalobca oznámil žalovaným, že celý dlh sa stal splatný ku dňu 19.2.2009. Ku dňu vypracovania žaloby činí dlžná suma 1.284,16 Eur, čo je rozdiel medzi poskytnutým úverom v celkovej výške 1.391,66 Eur a sumou 107,50 Eur, ktorá bola uhradená. Okresný súd Martin však v konaní pod sp.zn. 3T/14/2012 dňa 14.2.2012 vydal trestný rozkaz voči žalovanému v rade 1/, v ktorom okrem iného žalovanému v rade 1/ uložil povinnosť nahradiť žalobcovi škodu vo výške 722,80 Eur. Žalobca preto požadoval priznať proti žalovaným len rozdiel do sumy 1.284,16 Eur,

teda sumu 561,36 Eur spolu so zmluvnou pokutou podľa bodu III. Obchodných podmienok, ktoré tvorili neoddeliteľnú súčasť zmluvy o úvere.

Podaním zo dňa 26.5.2014, ktoré na súd došlo 2.6.2014 reagoval žalobca na názor súdu, že nárok je premlčaný a poukázal na skutočnosť, že v predmetnej právnej veci neprišlo k márnemu uplynutiu premlčacej lehoty, nakoľko žalobca si uplatnil nárok na náhradu škody spôsobenej úmyselným trestným činom a premlčacia lehota plynie v zmysle § 106 ods. 2 Obč. zák. desať rokov odo dňa, keď došlo k udalosti z ktorej škoda vznikla.

Žalovaný v rade 1/ bol trestným rozkazom Okresného súdu Martin sp.zn. 3T/14/2012 uznaný za vinného z prečinu úverového podvodu podľa § 222 ods. 1 Trestného zákona, čiže úmyselne spôsobil trestným činom škodu žalobcovi. Preto žalobca zastáva názor, že na predmetnú právnu vec sa má aplikovať 10-ročná objektívna premlčacia doba v zmysle § 106 ods. 2 Obč.zák. druhá časť vety. Ďalším podaním zo dňa 19.8.2014, ktoré na súd došlo 21.8.2014 žalobca ešte doplnil žalobu a uviedol, že prvá splátka úveru vzhľadom na uzavretie zmluvy bola zročná 18.10.2008, druhá splátka bola zročná 17.11.2008, tretia splátka bola zročná 17.12.2008, štvrtá splátka by bola zročná 16.1.2009, piata splátka bola zročná 15.2.2009, šiesta splátka bola zročná 17.3.2009, siedma splátka bola zročná 16.4.2009, ôsma splátka bola zročná 16.5.2009, deviata splátka bola zročná 15.6.2009, desiata splátka bola zročná 15.7.2009, jedenásta splátka bola zročná 14.8.2009, dvanásta splátka bola zročná 13.9.2009 a trinásta splátka by bola zročná 13.10.2009. Žalovaní zaplatili len prvú splátku a to 8.10.2008.

Žalobca žiadal od žalovaných vrátiť celý dlh po uplynutí troch mesiacov omeškania od splatnosti druhej splátky v plnej výške na základe ustanovenia bodu I. Obchodných podmienok, čiže celý dlh zosplatnil k 19.2.2009, nakoľko žalovaní sa dostali do omeškania troch mesiacov s úhradou druhej splátky. Žalobca zastával názor, že dňom 20.2.2009, prvým dňom po zosplatnení záväzku začala plynúť premlčacia lehota a to vo všeobecnom trvaní troch rokov, v zmysle § 101 Obč. zák.. Tento deň je totiž okamihom, kedy žalobca mohol prvýkrát uplatniť nárok na vrátenie úveru. V tejto právnej veci však 14.7.2009 začala premlčacia lehota spočívať, keďže žalobca si uplatnil svoje právo na Medzinárodnom rozhodcovskom súde v Bratislave, zriadenom Rozhodcovskou spoločnosťou a.s. a teda nastal účinok predpokladaný ustanovením § 112 Obč. zák.. Medzinárodný rozhodcovský súd v Bratislave dňa 15.12.2011 vydal rozhodcovský rozsudok sp.zn. 074/2009, ktorý nadobudol právoplatnosť. Na základe tohto právoplatného a vykonateľného rozhodnutia žalobca podal návrh na začatie exekučného konania súdному exekútorovi. Okresný súd Martin dňa 20.12.2013 uznesením sp.zn. 18Er/2862/2012 zamietol žiadosť súdneho exekútora o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie a to z dôvodu, že exekučný titul bol vydaný v rozpore so zákonom. Následne Okresný súd Martin uznesením sp.zn. 18Er/2862/2012 exekučné konanie zastavil a toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť. Žalobca je názoru, že počas časového intervalu od doručenia žaloby žalobcu Medzinárodnému rozhodcovskému súdu po deň nadobudnutia právoplatnosti uznesenia Okresného súdu Martin sp.zn. 18Er/2862/2012 po zastavení exekučného konania premlčacia lehota spočívala. Žalobca totiž v zmysle ustanovenia § 112 Obč. zák. inicioval predmetné konanie, v konaní riadne pokračoval a v danej veci bol vydaný aj právoplatný rozsudok. Teda žalobca uplatnil svoje právo v zmysle požadovanom ustanovením § 112 Obč. zák.. V tejto súvislosti poukázal na rôzne rozhodnutia Najvyššieho súdu SR a Najvyššieho súdu ČR.

Žalovaní v rade 1/ a 2/ sa k žalobe nevyjadrili, pretože sa im ju nepodarilo doručiť do vlastných rúk, keďže sa nezdržiavajú v mieste svojho trvalého bydliska a iné miesto ich pobytu sa súdu nepodarilo zistiť napriek rozsiahlym šetreniam, ktoré súd v tomto smere vykonal. Súd preto obom žalovaným ustanovil opatrovníka pre konanie, s ktorým potom v konaní pokračoval. V priebehu konania do konania listom zo dňa 12.11.2014, ktorý došiel 18.11.2014 zahlásil vstup vedľajší účastník na strane žalovaných, ktorý ale v konaní nevykonával žiadne ďalšie úkony.

Na pojednávaní dňa 5.3.2015 súd vykonal dokazovanie čítaním listín žalobcom pripojených do súdneho spisu a takto vykonaným dokazovaním zistil tento skutkový stav veci:

Je pravdou, že žalobca ako veriteľ a žalovaní v rade 1/ a 2/ ako dlžníci uzavreli dňa 8.10.2008 zmluvu o úvere čísla uvedeného v žalobe, ktorou sa žalobca zaviazal poskytnúť im úver vo výške 25.000,- Sk,

čiže 829,85 Eur za odplatu a úrok vo výške 20% z istiny, ktorý bol ďalej nazývaný len poplatok za správu úveru a vyčíslený bol na sumu 16.925,- Sk, čiže 561,81 Eur. Spolu mali žalovaní v rade 1/ a 2/ zaplatiť sumu 41.925,- Sk, čiže 1.302,- Eur. Splátky úveru boli dohodnuté v počte 13 po 107,05 Eur a prvá splátka bola zročná 10.deň po uzatvorení zmluvy a každá ďalšia až do úplného zaplatenia bola splatná 30.deň po splatnosti prechádzajúcej splátky. Doporučený termín úhrady bol 18.deň v mesiaci. Priemerná RPMN u takéhoto typu úveru bola 61,36 % a v Obchodných podmienkach úverovej zmluvy, ktoré boli jej neoddeliteľnou súčasťou a boli uvedené na rube zmluvy, bola stanovená RPMN pre tento typ úveru vo výške 201,12 % ročne. V konaní nebol produkovaný dôkaz, žeby žalovaní boli na úhradu úveru zaplatili iné sumy než uvádzal žalobca vo svojich podaniach a preto žalobca upomienkami zo dňa 4.5.2009 oboch žalovaných vyzval k úhrade dlžnej sumy a listom z 21.5.2009 úver zosplatnil ku dňu 19.2.2009.

Je pravdou, že žalovaný v rade 1/ bol trestným rozkazom Okresného súdu Martin sp.zn. 3T/14/2012 zo dňa 14. 02. 2012 v súvislosti s uzavretím tejto úverovej zmluvy uznaný za vinného z trestného činu z prečinu úverového podvodu podľa § 222 ods. 1 Trestného zákona a odsúdený bol na trest odňatia slobody vo výmere 12 mesiacov s podmieneným odkladom výkonu na skúšobnú dobu 24 mesiacov. Súčasne bol zaviazaný nahradiť spoločnosti J. Z. W..S.. sumu 722,80 Eur. Je tiež pravdou, že v konaní vedenom na Okresnom súde Martin pod sp.zn. 18Er/2862/2012 podal exekútorský úrad JUDr. Bohumila Kubáta, súdneho exekútora so sídlom v Bratislave dňa 18.6.2012 žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie vedenej proti obidvom žalovaným o vymoženie sumy 561,80 Eur, pričom exekútor do spisu ako exekučný titul predložil rozhodcovský rozsudok sp.zn. 074/2009 zo dňa 15.12.2011, ktorým boli obidvaja žalovaní povinní spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi sumu 1.284,60 Eur spolu s 10% úrokom z omeškania ročne z tejto sumy od 20.2.2009 do zaplatenia a zmluvnú pokutu vo výške 21,60 Eur za každý začatý mesiac z omeškania počnúc mesiacom február 2009 až do zaplatenia. Medzinárodný rozhodcovský súd v Bratislave bol zriadený zriaďovateľom Rozhodcovská spoločnosť a.s. so sídlom v Bratislave, Na vršku 12. Ako súd zistil z predmetného spisu 18Er/2862/2012, uznesením rovnakej sp.zn. zo dňa 20.12.2013, ktoré nadobudlo právoplatnosť 6.8.2014 exekučný Okresný súd Martin žiadosť súdneho exekútora o vykonanie exekúcie na základe vyššie uvádzaného rozhodcovského rozsudku zamietol, pričom z odôvodnenia tohto uznesenia vyplynulo, že exekučný súd ustálil, že pre vydanie rozsudku nebola založená právomoc rozhodcovského súdu, keďže rozhodcovské konanie prebehlo na základe neplatnej rozhodcovskej doložky. Teda rozhodcovská zmluva nebola platne uzavretá.

Majúc preukázané tieto skutočnosti súd dospel k presvedčeniu, že žaloba žalobcu nie je dôvodná a to ani, voči jednému zo žalovaných a to z tohto dôvodu:

Pri dôslednom preskúmaní zmluvy o úvere, ktorú obidvaja žalovaní uzavreli, z toho žalovaný v rade 1/ ako dlžník a žalovaná v rade 2/ ako spoludlžníčka, so žalobcom uzavreli, je nutné konštatovať, že na úver je nutné hľadieť v zmysle zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch ako na bezúročný a bez poplatkoch.

Tento následok spôsobuje podľa presvedčenia súdu tá skutočnosť, že žalobca so žalovanými v úverovej zmluve nedohodol platný údaj o konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru a dostatočne zrozumiteľne termín zročnosti jednotlivých splátok. K zisteniu kedy by mal byť úver splatený je možné dôjsť len zložitým napočítavaním dní s prihliadnutím na zročnosť prvej splátky 10 dní od uzavretia zmluvy, pričom žalovaní v rade 1/ a 2/ ako priemerných spotrebiteľov ešte majú údaj o doporučenom termíne úhrady, ktorý by mal byť 18.dňom v mesiaci. Pritom je zrejme z vyššie uvádzaných podaní žalobcu, že termín každej splátky pripadol na iný deň v mesiaci. Nezrozumiteľnosť údajov o splatnosti jednotlivých splátok a absencia zrozumiteľným spôsobom určeného termínu konečnej splatnosti úveru potom spôsobuje, že v zmluve absentuje náležitosť predpokladaná v ustanovení § 4 ods. 2 písm. g/, teda konečná splatnosť spotrebiteľského úveru, ale aj náležitosť predpokladaná v ustanovení § 4 ods. 2 písm. i/, teda určitým a zrozumiteľným spôsobom stanovený termín splátok úveru.

Podľa § 4 ods. 3 zák. č. 258/2011 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení, ktoré bolo účinné ku dňu poskytnutia spotrebiteľského úveru, pri nesplnení podmienok podľa ods. 2 § 4 zákona, je zmluva o spotrebiteľskom úvere platná, ak bol spotrebiteľovi na jej základe poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začal čerpať, alebo ak na jej základe bol dodaný tovar alebo poskytnutá služba. Ak však

zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa ods. 2 písm. a, b, d až j, k, l, poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

Za takýchto okolností súd dospel k presvedčeniu, že vzhľadom na absenciu platne dohodnutých náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere a totiž termínov splatnosti splátok a konečnej splatnosti úveru bol úver poskytnutý bezúročne a bez poplatkov a preto by žalobca mal nárok voči obidvom žalovaným len na časť nesplatenej istiny úveru, teda na rozdiel medzi sumou 829,85 Eur a sumou 107,50 Eur, čo je jediná suma, ktorú žalovaní zaplatili ešte v roku 2008. Rozdiel potom predstavuje sumu 722,35 Eur. K tejto sume však bol zaviazaný žalovaný v rade 1/ a to vyššie spomínaným trestným rozkazom Okresného súdu Martin, kde mu bola uložená povinnosť nahradiť škodu vo výške 722,80 Eur. Z tohto dôvodu vzhľadom na bezúročnosť a bezpoplatkovosť poskytnutého úveru žalobca proti žalovanému v rade 1/, ktorý sa vo vzťahu k nemu dopustil úverového podvodu, nemá právo uplatňovať nárok na zaplatenie sumy 561,36 Eur, ktorá predstavuje tzv. poplatok za správu úveru, ako súčet úroku a odplaty, nakoľko tento nárok v uzavretej zmluve nenachádza oporu. Rovnako takýto nárok nemôže žalobca uplatňovať ani voči žalovanej v rade 2/ a to z rovnakých dôvodov, ako vo vzťahu k žalovanému v rade 1/. Navyše žalovaná v rade 2/ nebola uznaná za vinnú z trestného činu úverového podvodu a preto je nutné konštatovať, že nárok vo vzťahu k nej sa premlčuje vo všeobecnej trojročnej premlčacej dobe v zmysle ustanovenia § 101 Obč. zák.. Súd totiž uplatnenie nároku žalobcu na rozhodcovskom súde nepovažoval za uplatnenie práva, ktoré môže spôsobiť účinky v zmysle § 112 Obč. zák..

Podľa § 112 Obč. zák. ak veriteľ v premlčacej dobe uplatní právo na súde, alebo u iného príslušného orgánu a v začatom konaní riadne pokračuje, premlčacia doba od tohto uplatnenia po dobu konania neplynie. To platí aj o práve, ktoré bolo právoplatne priznané a pre ktoré bol na súde, alebo u iného príslušného orgánu navrhnutý výkon rozhodnutia.

V tomto prípade žalobca uplatnil právo proti obidvom žalovaným na zaplatenie celého zvyšku úveru na rozhodcovskom súde na základe neplatnej rozhodcovskej doložky. Právomoc rozhodcovského súdu prejednať preto nárok žalobcu nebola daná a preto o takomto súde nemožno konštatovať, že je príslušným orgánom v zmysle ustanovenia § 112 Obč. zák.. Konanie na rozhodcovskom súde a následné začatie exekučného konania na Okresnom súde Martin na základe vydaného rozhodcovského rozsudku, ktorý bol tzv. paaktom, čiže aktom vydaným nepríslušným orgánom, nemohlo vyvolať tie účinky, ktoré predpokladá ustanovenie § 112 Obč. zák..

Nárok žalobcu na zaplatenie sumy 561,36 Eur spolu s príslušným úrokom z omeškania je totiž nárokom, ktorý nemá oporu v platne uzavretej zmluve s obidvoma žalovanými. Navyše vo vzťahu k žalovanej v rade 2/ vzhľadom na vyššie uvedené a vzhľadom na skutočnosť, že pri pravidelnom splácaní úveru by bol úver splatný k 13.10.2009 a žaloba bola podaná 10.12.2013 je nárokom premlčaným a na premlčanie súd v zmysle § 5b zák.č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa prihliada ex offo.

Súd preto žalobu v časti kde sa žalobca domáhal zaplatenia istiny 561,36 Eur spolu s požadovaným úrokom z omeškania 9% ročne od 20.2.2009 do zaplatenia zamietol ako nedôvodnú.

Pokiaľ išlo o nárok žalobcu na zmluvnú pokutu, žalobca tento nárok opieral o ustanovenie bodu III. Obchodných podmienok úverovej zmluvy, podľa ktorého pokiaľ dlžník, alebo spoludlžník nespĺni svoj záväzok podľa článku II. tejto zmluvy je veriteľ oprávnený požadovať od spoludlžníka navyše zmluvnú pokutu vo výške mesačného poplatku za správu úveru a to za každý kalendárny mesiac omeškania až do úplného zaplatenia istiny, vrátane poplatku za správu úveru.

U zmluvnej pokuty súd totiž dospel k presvedčeniu, že dojednanie o zmluvnej pokute je neplatné v zmysle ustanovenia § 53 ods. 5 Obč.zák..

Je nepochybné, že žalobca a žalovaným v rade 1/ a 2/ poskytol spotrebiteľský úver, pričom základný rámec pre úpravu spotrebiteľských zmlúv upravuje Obč.zák. v ustanovení § 52 až 54 Obč.zák..

Podľa § 53 ods. 4 písm. k/ Obč.zák. za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú ustanovenia, ktoré požadujú od spotrebiteľa, ktorý nesplnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s neplnením jeho záväzku. V tomto prípade aj keď zmluvná pokuta je predovšetkým zabezpečovacím inštitútom, je nutné považovať ju za sankciu, ktorú má veriteľ v zmysle článku III. právo uplatniť voči dlžníkovi, ktorý je v omeškaní s plnením svojho peňažného záväzku. Nárok žalobcu na zmluvnú pokutu je formulovaný tak, že zmluvná pokuta je určená fixnou sumou bez ohľadu na výšku dlhu, s úhradou ktorého je dlžník v omeškaní. V tomto prípade ak poplatok za správu úveru predstavoval sumu 561,81 Eur a úver mal byť zaplatený v 13.mesačných splátkach, tak potom výška mesačného poplatku za správu úveru predstavuje sumu 43,22 Eur a takúto sumu by mal podľa dohody žalobca právo požadovať proti dlžníkom aj v prípade, ak by žalovaní v rade 1/ a 2/ žalobcovi dlhovali čo i len 1,- Eur.

Podľa presvedčenia súdu takto formulovaný nárok na majetkovú sankciu ktorou je zmluvná pokuta spôsobuje nerovnováhu v neprospech spotrebiteľa, pretože umožňuje veriteľovi, (dodávateľovi) inkasovať pri omeškaní čo i len s nepatrnou čiastkou pomerne vysokú sumu, dokonca v prípade omeškania dlhšieho ako 13 mesiacov zinkasovať zmluvnú pokutu rovnajúcu sa celej sume poplatku za správu úveru.

Súd preto dospel k presvedčeniu, že žalobca uplatnil nárok na zmluvnú pokutu na základe neprijateľnej, teda neplatnej zmluvnej podmienky a nárok na toto plnenie rovnako zamietol.

Súd takto žalobu zamietol v celom rozsahu.

Žalovaní v rade 1/ a 2/ a vedľajší účastník, ktorý v konaní nebol aktívny, boli v konaní proti žalobcovi plne úspešní a preto by mali podľa § 142 ods. 1 O.s.p. právo na náhradu účelne vynaložených trov konania. Keďže však žalovaným v rade 1/ a 2/ a vedľajšiemu účastníkovi v tomto konaní preukázateľne trovy nevznikli, súd rozhodol tak, že sa žalovaným v rade 1/ a 2/ a vedľajšiemu účastníkovi proti žalobcovi náhrada trov konania nepriznáva.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15-tich dní od jeho doručenia na Okresný súd Martin.

V odvolaní sa má uviesť, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, musí byť podpísané a datované, musí sa v ňom uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie, alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a/ neboli splnené podmienky konania, rozhodol vecne nepríslušný súd prvého stupňa, rozhodnutie súdu prvého stupňa vyniesol vylúčený sudca alebo súd prvého stupňa bol nesprávne obsadený; to neplatí, ak senát rozhodoval namiesto samosudcu,

b/ konanie je postihnuté inou vadou, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,

c/ súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d/ súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e/ doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené /§ 205a/,

f/ rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci,

g/ súd prvého stupňa neprihliadol na námietky odvolateľa napriek tomu, že na to neboli splnené podmienky podľa § 175 ods.3, časť prvej vety za bodkočiarkou,

h/ rozsudok je nepreskúmateľný pre nezrozumiteľnosť alebo nedostatok dôvodov. /§ 205 ods.2 O.s.p./.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak povinnosť uložená týmto rozsudkom nebude dobrovoľne splnená, možno sa jej splnenia domáhať výkonom rozhodnutia.